

Redactioneel

Deze vijfde aflevering van het *Tijdschrift voor Ondernemingsbestuur* bevat vier bijdragen.

De eerste bijdrage is van de hand van redactielid *Arnoud Pijls*. Hij gaat in op de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de vennootschap en haar bestuurders en commissarissen voor het verkrijgbaar stellen van misleidende financiële verslaggeving. Derden, zoals aandeelhouders, certificaathouders, obligatiehouders, kredietverstrekkers, handelscrediteuren of werknemers, kunnen hierdoor schade lijden, omdat zij hun economische beslissingen direct of indirect op die financiële verslaggeving baseren. *Pijls* bespreekt eerst het wettelijk kader van de aansprakelijkheid wegens het algemeen verkrijgbaar stellen van misleidende financiële verslaggeving voor de vennootschap en haar bestuurders en commissarissen. Daarna gaat hij in op de civielrechtelijke misleidingsnorm voor financiële verslaggeving. In dat kader staat *Pijls* stil bij de betekenis die toekomt aan de bij en krachtens de wet en het EU-recht gestelde voorschriften voor financiële verslaggeving en het jaarrekeningbeginsel van voldoende of niet te verwaarlozen belang. Hij besluit zijn bijdrage met enkele concluderende opmerkingen.

Ook de tweede bijdrage is geschreven door een redactielid, en wel door *Mieke Olaerts*. Haar bijdrage heeft de RvC in moeilijke tijden als thema, meer in het bijzonder de rol van de RvC wanneer de vennootschap in een crisis terechtkomt. Met de term crisis doelt *Olaerts* op gevallen waarbij de vennootschap in een situatie terechtkomt die tot intensivering van het toezicht door de RvC noopt. Zij stelt dat de RvC een belangrijke rol kan spelen in het bewaken en bewaren van de continuïteit van de door de vennootschap gedreven onderneming. *Olaerts* gaat na op welke wijze de idee van de RvC als bewaker van die continuïteit richting kan geven bij de moeilijke keuzes die in crisissituaties moeten worden gemaakt en de wijze van ingrijpen door de raad van commissarissen. Zij schetst daartoe eerst de hedendaagse rol en taak van de raad van commissarissen, mede gelet op de continuïteit van de onderneming. Daarna komen aan de orde de mogelijkheden die de RvC ter beschikking staan om in te grijpen en de situatie waarin tussen het bestuur en de RvC een impasse ontstaat. *Olaerts* bespreekt een aantal factoren die het treffen van vergaande maatregelen door de RvC (mede) zouden kunnen rechtvaardigen. Zij sluit af met een conclusie.

In de derde bijdrage stelt *Sathees Kengatharam* een ander aspect van een onderneming in zwaar weer centraal, namelijk de mogelijkheid tot (financiële) herstructurering. Een dergelijke herstructurering kan de continuïteit waarborgen door bijvoorbeeld slecht lopende delen van de onderneming af te stoten. De financieringsstructuur kan worden versterkt door heronderhandeling, kwijtschelding van schulden of omzetting daarvan in eigen vermogen. *Kengatharam* stelt dat financiële herstructureringen

waarbij intercompany leningen en garantstellingen betrokken zijn, zorgvuldig moeten worden getoetst aan de diverse (antimisbruik)bepalingen in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969. In zijn bijdrage gaat hij op een aantal van die aspecten in de vennootschapsbelasting in. Achtereenvolgens bespreekt *Kengatharam* het onderscheid in de fiscale behandeling van eigen vermogen en vreemd vermogen, de fiscale kwalificatie van geldverstrekkingen en de onzakelijke lening, de waardering van vorderingen en schulden en de liquidatieverliesregeling. De techniek en de gevolgen van het omzetten, prijsgeven en vervreemden van vorderingen zijn vervolgens onderwerp van zijn bijdrage. Daarna gaat *Kengatharam* in op de gevolgen van de wijziging van het uiteindelijk belang en de garantstelling in groepsverhoudingen. Hij sluit af met enkele slotopmerkingen.

Frederieke Baggerman en *Laurens Kelterman* stellen in de laatste bijdrage van deze aflevering de Mobiliteitsrichtlijn¹ als inspiratiebron voor de notaris centraal. Met ingang van 1 januari 2020 is deze richtlijn over grensoverschrijdende omzetting, fusie en splitsing van kracht geworden. De Mobiliteitsrichtlijn bevat onder meer voorschriften voor de te volgen procedure bij grensoverschrijdende omzettingen, zowel inbound als outbound. Er ontbreekt echter een Nederlandse wettelijke regeling op dit punt. *Baggerman* en *Kelterman* beperken zich in hun bijdrage tot de procedure voor omzetting van een Nederlandse B.V. en de omzetting in een Nederlandse B.V. Zij gebruiken daarbij de gedetailleerde procedure uit de Mobiliteitsrichtlijn om suggesties te doen voor het aanvullen of het aanpassen van de bestaande Nederlandse notariële praktijk. *Baggerman* en *Kelterman* wensen een aanzet te doen voor een werkbare procedure op basis waarvan grensoverschrijdende omzettingen kunnen worden uitgevoerd in de periode totdat de Mobiliteitsrichtlijn in Nederland in nationale wetgeving is geïmplementeerd, uiterlijk op 31 januari 2023.

Ik nodig u, als lezer, van harte uit te reageren op artikelen in *TvOB* en uw opmerkingen of suggesties over *TvOB* kenbaar te maken aan Charlotte Helmer (redactiesecretaris) via: tijdschriftvob@gmail.com.

Namens de redactie, Rogier Wolf

1. Richtlijn (EU) 2019/2121 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2017/1132 met betrekking tot grensoverschrijdende omzettingen, fusies en splitsingen, *PbEU* 2019, L 321/1.